

Det er en *Forudsætning* for Forslaget om at gøre 5. Maj til en Fridag, at der sker en Nyordning med Hensyn til Store Bededag. Kirkeministeriet har forhandlet med Biskopperne herom og har derefter meddelt Statsministeriet, at det vil være villigt til at nedlægge Forestilling om Udfærdigelse af en kongelig Resolution, hvorefter *Store Bededag — første Gang med Virkning for Kalenderaaret 1949 — henlægges til en Søndag i sidste Halvdel af Kirkeaaaret*, saaledes at der forinden føres Forhandlinger med Biskopperne om, hvilken Søndag der i saa Henseende bør foretrækkes, og om, hvilke Tekster der skal henlægges til Dagen.

Lovforslaget blev ved 1. Behandling modtaget med fuld Tilslutning af *Frode Jakobsen* (S.). *Erik Eriksen* fandt det ogsaa velbegrunnet, dog med det væsentlige Forbehold, at han gik imod Bestemmelsen om, at der skulde betales fuld Godtgørelse for mistet Arbejdsindtægt paa Mindedagen. I øvrigt var han stemt for, at man gjorde 5. Maj til en Helligdag. Det samme mente *Ole Bjørn Kraft* (K. F.), der ligeledes fandt, at Bestemmelserne i § 3 maatte overvejes nærmere, hvilket sidste ogsaa var Tilfældet med *Svend Jørgensen* (R. V.), medens *Alfred Jensen* (D. K.) fandt Løbestemmelsen rimelig; kun maatte man overveje, om der ikke ogsaa kunde sikres de løse Arbejdere Godtgørelse for deres Tab af Arbejdsindtægt paa Mindedagen. Han kunde som de øvrige Ordførere tiltræde, at Store Bededag flyttedes, men var stemt for, at man gjorde 5. Maj til en ren Fsteddag og henlagde Sørgehøjtidelighederne til en af de andre store Dage fra Besættelsestiden og Befrielseskampen. Løvrigt kunde han tiltræde Lovforslaget.

Som Svar paa, hvad Ordførerne havde anført, udtalte *Statsministeren* bl. a.:

„Jeg ved godt, man kan anføre den Betragtning, at dette gennemføres som Erstatning for Store Bededag, hvor disse løst ansatte ikke tidligere fik Løn, og det er i og for sig rigtigt, men jeg har ogsaa peget paa, at der rent erhvervsmæssigt er visse Fordele for Erhvervslivet derved, at Store Bededag, der hidtil faldt paa en Fredag og derfor produktionsmæssigt virkede ødelæggende ikke alene ved, at denne Dag bortfaldt som Arbejdsdag, men ogsaa for den efterfølgende Lørdag, skal falde paa en Søndag. Der vindes en Effektivitet i Erhvervslivet derved, at denne permanente Fredagshelligdag bortfalder, det gælder for Landbruget, og det gælder i stor Udstrækning for Industrien. Det er det ene Hensyn. Det andet er det, at vi jo nu ved Lov indfører en Helligdag, og det er da rimeligt, at der tages Hensyn til den Kategori af Medborgere, jeg har talt om her. Jeg glæder mig derfor over, at den rene Afvis-